

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 108/15
V Luxemburgu 30. septembra 2015

Rozsudok vo veci T-450/12
Alexios Anagnostakis/Komisia

Všeobecný súd EÚ potvrdil, že európska občianska iniciatíva, ktorej cieľom je umožniť zrušenie nemorálneho verejného dlhu krajín nachádzajúcich sa v stave núdze, ako je Grécko, nemôže byť zaregistrovaná

Predmet tejto iniciatívy nemá právny základ v Zmluvách

Podľa Zmluvy o EÚ môže minimálne milión občanov pochádzajúcich aspoň z jednej štvrtiny členských štátov iniciovať výzvu Komisii, aby v rámci svojej právomoci navrhla zákonodarcovi Únie prijať právny akt na účely vykonávania Zmlúv („európska občianska iniciatíva“). Pred začatím zbierania požadovaného počtu podpisov musia organizátori európsku občiansku iniciatívu zaregistrovať u Komisie, ktorá preskúma najmä predmet a jej ciele. Komisia môže zamietnuť registráciu iniciatívy, najmä ak jej predmet zjavne nepatrí do jej právomocí predkladať návrh právneho aktu zákonodarcovi Únie.

Pán Alexios Anagnostakis, grécky štátny príslušník, je iniciátorom navrhovanej európskej občianskej iniciatívy s názvom „Milión podpisov pre solidárnu Európu“, ktorá bola odovzdaná Komisii 13. júla 2012. Predmetom tejto iniciatívy je zakotviť do právnych predpisov Únie „zásadu stavu núdze, podľa ktorej ak je ohrozená finančná a politická existencia štátu faktom vrátenia nemorálneho dlhu, zamietnutie splatenia tohto dlhu je potrebné a odôvodnené“. Návrh iniciatívy sa týka hospodárskej a menovej politiky (články 119 až 144 ZFEÚ) ako právneho základu jeho prijatia.

Rozhodnutím zo 6. septembra 2012¹ zamietla Komisia zaregistrovať iniciatívu pána Anagnostakisa z toho dôvodu, že je zjavne mimo rámca jej právomocí. Pán Anagnostakis teda požiadal Všeobecný súd Európskej únie o zrušenie rozhodnutia Komisie.

Všeobecný súd svojím rozsudkom z dnešného dňa zamietol žalobu pána Anagnostakisa a potvrdil, že Komisia nemala právomoc navrhnúť zákonodarcovi zakotviť zásadu, podľa ktorej nemorálny verejný dlh krajín nachádzajúcich sa v stave núdze musí byť možné odpísať.

Všeobecný súd najprv zdôraznil, že článok 122 ods. 1 ZFEÚ, podľa ktorého Rada môže v duchu solidarity medzi členskými štátmi prijať vhodné opatrenia primerané hospodárskej situácii, nemôže byť použitý na odôvodnenie, ako to tvrdí pán Anagnostakis, zakotvenia zásady stavu núdze v práve EÚ. Všeobecný súd totiž pripomína, že toto ustanovenie nezahŕňa prípadnú finančnú pomoc Únie v prospech členských štátov, ktoré majú závažné finančné problémy alebo im takéto problémy hrozia. Okrem toho opatrenia upravené týmto ustanovením sú založené na pomoci medzi členskými štátmi a nemôžu v žiadnom prípade oprávniť členský štát jednostranne sa rozhodnúť nesplatiť vôbec svoj dlh alebo ho splatiť len čiastočne z dôvodu, že má vážne finančné problémy.

Pokiaľ ide o ustanovenie článku 122 ods. 2 ZFEÚ, v zmysle ktorého Rada môže schváliť finančnú pomoc Únie členskému štátu, ktorý má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontrolu, Všeobecný súd

¹ Rozhodnutie Komisie C (2012) 6289 final zo 6. septembra 2012, ktorým sa zamietla žiadosť o registráciu európskej občianskej iniciatívy „Milión podpisov pre solidárnu Európu“ predloženú Komisii 13. júla 2012.

pripomína, že ide iba o cielenú finančnú pomoc Únie členskému štátu a nie o mechanizmus odpustenia dlhu všeobecnej a trvalej povahy. Okrem toho prijatie zásady stavu núdze, ako ju formuloval pán Anagnostakis, nezahŕňa iba dlh členského štátu voči Únii, ale aj dlhy vzniknuté týmto štátom voči iným právnickým alebo fyzickým osobám, verejným alebo súkromným osobám, pričom táto situácia nie je zjavne pokrytá článkom 122 ods. 2 ZFEÚ.

Nakoniec sa Všeobecný súd domnieva, že zásada stavu núdze sa nedá odôvodniť ani článkom 136 ZFEÚ, v zmysle ktorom Rada prijme opatrenia na posilnenie koordinácie rozpočtovej disciplíny členských krajín eurozóny a dohľadu nad ňou a na vypracovanie usmernení pre hospodársku politiku týchto krajín. Nič nedovoľuje dospieť k záveru, že prijatie zásady stavu núdze má za cieľ posilniť koordináciu rozpočtovej disciplíny alebo sa vzťahuje na usmernenia pre hospodársku politiku, a to o to viac, že možnosť pre členský štát jednostranne rozhodnúť o jednostrannom odpustení verejného dlhu kolидуje so slobodnou vôľou zmluvných strán upravenou v článku 136 ZFEÚ.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106